

(.TARİH AYNASINA GÖRE İMAM HÜSEYİN (A

<"xml encoding="UTF-8?>

TARİH AYNASINA GÖRE İMAM HÜSEYİN (.(A

Doğumundan Babasının Şahadetine Kadar

İmam Hüseyin (a.) hicri dördüncü yılın Şaban ayının üçünde Medine’de dünyaya gelmiştir. Dedesi olan peygamber efendimiz (s.a.a.) onun adını .Hüseyin olarak adlandırmıştır

Babası Ali Bin Ebi Talip (a.), annesi Allah Rasulü’nün (s.a.a.) kızı Fatıma Zehra (s.) dir. Peygamber efendimiz (s.a.a.) onu çok seviyordu. Onun yetişmesi için çok çaba harcıyordu. Dedesi peygamberimiz (s.a.a.) hicri on birinci yılın Safer ayının yirmi sekizinde vefat ettiği zaman yaklaşık olarak yedi yaşında idi.[1]

Dedesinin geçmişte dostları olan kişiler, babasının hakkını elinden alarak evinde oturmaya zorlamışlardı. Çocukluk döneminde, annesi ve kardeşi ile birlikte babasının hakkını isteme konusunda çok çaba harcıyordu. Onlarla [birlikte babasına yardım edebilmek için ensardan destek istiyordu.[2]

Annesi, hicri on birinci yılın Cemadiyes Sani ayının üçünde Hak Teala’ya kavuştuğu zaman yaklaşık olarak yedi yaşında idi.[3] Dolayısıyla anne .şefkatinden mahrum kalmıştı

:Ömer’in hükümeti döneminde, mescitte ona şöyle demişti

?!Babamın minberinden aşağı in

Ömer, onu yanına alarak eve götürdü. “Babası ona bu işi yapması için :görev mi verdi?” diye onun ağzını aradı. Ancak Hz. Hüseyin şöyle cevap verdi

.Bunlar kendi sözlerimdir. Babam bana öğretmemiştir

Babası Ali (a.) de “Bunlar onun kendi sözleridir. Ben ona öğretmedim.”

[diye özür dilemiştir.[4]

Her zaman babasının yanında idi. Babasının bütün savaşlarına katılmıştır. Hicri otuz yedi yılının Safer ayının birinden onuna kadar Cemel ve Sıffin [savaşlarında, aynı zamanda Nehrevan savaşında da yiğitlikler göstermiştir].[5] Babası Ali (a.) hicri kırk birinci yılın Ramazan ayının yirmi birinde şehit .olduğu ve onu can yakıcı bir üzüntüye soktuğu zaman otuz yedi yaşında idi

Kıyamın Nedenleri

A-İmam Hasan'ın (a.) Barış Anlaşması

Babasının şehit olmasından sonra, büyük ağabeyi imam Hasan'ın (a.) .yanında idi

İmam Hasan'ın (a.), Muaviye ile barış anlaşması yaptığı zaman da onun yanında idi. (Hicri kırk birinci yılın Rebiul Evvel ayının yirmi beşinde) Kufe'deki

Ehli-Beyt dostları anlaşmanın gerçekleştiği gün imam Hüseyin'in (a.) yanına gelerek anlaşmayı bozmasını ve Muaviye'ye karşı kıyam etmesini istediler. Ancak o, bu önerileri kabul etmedi ve ağabeyi imam Hasan'ın (a.) anlaşmasına sadık kalma konusundaki ısrarını dile getirdi.[6] Muaviye'nin Kufe'yi terk etmesinden sonra, tekrar onun yanına gelerek kıyam etmeyi [önerdiler. Ancak imam Hüseyin (a.) yine kabul etmedi.[7]

B-Yezit'in Veliaht Olması

C-Kufelilerin Daveti ve Hazırlığı

Muaviye, imam Hasan'ın (a.) şahadetinden sonra oğlu Yezit'i kendi yerine veliaht olarak açıkladı. Halktan onun için biat aldı. Ancak imam Hüseyin (a.) ona biat etmekten kaçındı.[8] Kufe'deki Ehli-Beyt dostlarının ileri gelenleri ona mektup yazarak Muaviye'ye karşı kıyam etmeyi önerdiler. İmam Hüseyin (a.) :cevap olarak şöyle yazmıştır

Bu Hint'in oğlu tağut yaşadıkça evlerinizde oturun ve sessiz olun. Görüşlerinizi açıklamayın. Haklarında kuşkulandığınız kimselerden [(casuslardan) sakının.[9]

Kufeli ve Hicazlı Ehli-Beyt dostları imam Hüseyin'in (a.) evine çok gelip .gidiyorlardı

Dolayısıyla, Mervan Bin Hakem bu konu hakkında Muaviye'ye bir mektup

yazarak olayı bildirdi. Muaviye, imam Hüseyin'e (a.) bir mektup yazarak kıyam [etmemesi konusunda uyardı].[10]

D-Muaviye'nin Ölümü

Hicri altmış yılının Recep ayının ortasında Muaviye cehennemine dibine yuvarlandı.[11] Yezit onun yerine hükümet koltuğuna oturur oturmaz Medine valisine bir mektup yazarak Hüseyin Bin Ali'den (a.) ve birkaç kişiden daha kendisi için biat almasını emretti.[12] Mektup hicri altmış yılının Recep ayının yirmi yedinci gecesinde Medine'ye ulaştı.[13] Utbe'nin oğlu ve Ebu Süfyan'ın torunu olan Medine valisi Velit, imam Hüseyin'i (a.) gece yarısı makamına [çağırarak biat etmesini istedi].[14]

İmam (a.) yakınlarından oluşan bir grubu da kendisi ile birlikte götürdü. Onları hükümet binasının dışında bırakarak şöyle buyurdu: Benim sesimi [duyduğunuz zaman içeri girin. Sonra kendisi hükümet binasına girdi].[15] Velit, Yezit'in göndermiş olduğu mektubun içeriğini imam Hüseyin'e (a.) :bildirdi ve ondan biat etmesini istedi. İmam Hüseyin (a.) şöyle buyurdu

Siz, benim gizli yapacağım biat ile yetinmeyeceksiniz. Benim toplumun içinde biat etmemi istiyorsunuz. Öyleyse beni bırakın. Halkı biat etmeleri için çağırdığınız zaman beni de çağıracaksınız. Bu süre içinde, ben de bu konu [hakkında düşünmüş olacağım].[16]

Yezit'in emri "Ali Bin Hüseyin biat etmediği takdirde onu öldürün." olmasına ve Mervan Bin Hakem de bu konuda ısrarda bulunmasına karşın, Velit (Abdullah Bin Abbas'ın kızının kocası)[17], imam Hüseyin'in (a.) evine geri [dönmesine izin verdi. Ve imam Hüseyin (a.) de o gece evine geri döndü].[18]

E-Biat Etmekten Kaçınma

Medine valisinin Yezit'e biat etme konusunda ısrar etmesinden ve imam Hüseyin'in (a.) de ona biat etmekten kaçınmasından dolayı, hicri altmış yılının ,Recep ayının yirmi sekizinci gecesine

Medine'den Mekke'ye gitmek için hareket etti. İmam Hüseyin iki şehri birbirine bağlayan ana yolu takip etti ve hicri altmış yılının Şaban ayının üçüncü [günü Mekke'ye ulaştı].[19] Mekke'de yaklaşık olarak dört ay kalmıştır.[20]

Bu dört aylık zaman diliminde, özellikle de hac günlerinde Ehli-Beyt dostları ve Müslümanlar imam Hüseyin'in (a.) etrafında toplanarak onunla .söyleşilerde bulunuyorlardı

Hüseyin (a.), Muaviye'nin din adına uydurduğu hurafeleri ve Yezit'in yapmış olduğu fesatlıkları anlatıyordu. Kufeliler, imama (a.) sürekli mektuplar göndererek kendilerine rehberlik etmeye ve Yezit'e karşı kıyam etmeye .çağırıyorlardı

İmam Hüseyin (a.) hicri altmış yılının Ramazan ayının on beşinci gecesı, güvenilir akrabalarından biri olan Müslim Bin Akil'i (Amcasının oğlu ve eniştesi; İmam Hüseyin'in babadan kız kardeşı olan Rukiye'nin kocası)[21] durumu [araştırması, değerlendirmesi ve kendisine bildirmesi için Kufe'ye gönderdi.[22

Müslim Bin Akil, hicri altmış yılının Şevval ayının beşinde Kufe'ye ulaştı. Kufelilerden biat aldıktan ve durumu inceledikten sonra, İmam Hüseyin'e (a.) bir mektup yazarak Kufelilerin biat ettiklerini, amade olduklarını ve kıyam etmek :için alt yapının oluştuğunu bildirdi. Müslim'in mektubunun içeriği şöyledir

Allah'a hamt ettikten sonra; Gözlemci akrabalarına yalan söylemiyor. Kufe [halkının hepsi sizinle birliktedir. Mektubumu okuyunca yola çık.[23

İmam Hüseyin (a.), Hicar'dan (Mekke ile Medine arasındaki yol) Müslim .Bin Akil'in mektubundan dolayı Kufelilere bir mektup yazmıştır

Bu mektubu, Kays Bin Müsehher Seydavi vasıtasıyla Kufe'ye göndermiştir. Aynı mektup, Müslim'in imam Hüseyin'e (a.) göndermiş olduğu mektubun bir :bölümünde şöyle nakledilmiştir

Allah'a hamt ettikten sonra; Müslim Bin Akil'in mektubu bana ulaşmıştır.
,O, bu mektupta; sizin iyi bir durumda olduğunuzu

bize yardım etmek ve hakkımızı istemek için toplandığınızı haber vermiştir.
Allah size bu konuda büyük ödüller versin. İşiniz konusunda çalışınız ve ciddi
[olunuz. Ben, Allah izin verirse bu günlerde oraya ulaşacağım].[24

Mekke valisi, imam Hüseyin (a.) ile konuşan ve görüşen kimseleri tutuklamaya başladı. Hüseyin'i (a.) de gizlice öldürmeyi planlamaya başladı. Mekke hükümeti, onu (a.) hac günlerinin kalabalığında gizlice öldürmek ve suçu

[da haricilerin üzerine atmak istiyordu].[25

İmam Hüseyin (a.) ilahi güvenlik yeri olan haremi korumak için hicri altmış yılının Zilhicce Ayının sekizinci günü yani; bütün hacıların hac ibadetlerini yerine getirmeleri için Mekke'de bulunmalarının farz olduğu gün, Irak'a doğru hareket etti.[26

İmam Hüseyin (a.), kendisine "Halkın size biat etmesi için Mekke'de :kalinız."diyen bir adama hareket etmesinin nedenini şöyle açıklamıştır

Benim için Mekke'nin bir karış dışında öldürülmem, Mekke'nin içinde öldürülmemden daha sevimlidir. Benim için Mekke'nin iki karış dışında [öldürülmem, Mekke'nin bir karış dışında öldürülmemden daha sevimlidir.[27

Abdullah Bin Abbas, Abdullah Bin Ömer[28] ve Muhammet Bin Hanefiyye[29], imam Hüseyin'in (a.) Kufeliler ile olan tarihsel bağlantısından ve Müslim Bin Akil'in mektubundan habersiz gibi idiler. İmamın (a.) Irak'a gideceği konusundan haberdar oldukları zaman, Irak'a gitmemesini istediler. Ancak .imam Hüseyin (a.) bu öneriyi kabul etmedi ve Irak'a hareket etti

?İmam Hüseyin (a.) Niçin Irak'a Gitmiştir

İmam Hüseyin'in (a.) Mekke'de kalmamasını ve Irak'a hareket etmesini :özet olarak şöyle açıklamak mümkündür

Biat Etmekten Kaçınmak: İmam (a.), Yezit'e biat etmekten kaçınmakta-1 .ve hükümet de çok kararlı bir şekilde ondan biat alma peşinde idi

Bundan dolayı bu işin peşini bırakmıyorlar idi. İmam Hüseyin'in (a.) Mekke'de tutuklanması ve meçhul bir şekilde öldürülmesi olasılıkları çok fazla :idi. Bu bağlamda imam Hüseyin (a.) şöyle buyurmuştur

[Kanımın son damlasına kadar beni rahat bırakmayacaklar.][30

:Kufelilerin Daveti-2

Sayıları oldukça fazla olan Kufeliler ve Basralılardan da bir grup, yardım :için hazır olduklarını ilan etmişlerdi. Bazıları şöyle sanmaktadırlar

Kufeliler, imam Hüseyin'in (a.) Yezit'e biat etmediğini öğrenince onunla .bağlantı kurmuşlardır

Ancak bu sanı doğru değildir. Çünkü Kufeliler yıllardır imamla (a.) bağlantı :halinde idiler. Bu bağlantıyı birbirine bağlı olan üç kısma bölmek mümkündür

A-İmam Hasan'ın (a.) Barış Anlaşması: İmam Hasan'ın (a.) barış anlaşması yaptığı gün, barış anlaşmasının felsefesini anlayamayan Ehli-Beyt .dostlarının bazıları rahatsız bir şekilde imam Hüseyin'in (a.) yanına gittiler Ona (a.), Muaviye ile savaşmak için kendilerine önderlik yapması konusunda öneride bulundular. Ancak imam Hüseyin (a.) onların önerisini kabul .etmedi. Hatta barışın sürdürülmesi konusundaki ısrarını dile getirdi

Onlardan sabırlı olmalarını istedi. İmam Hüseyin (a.) Kufe'de kaldığı süre .içinde bu olay birkaç defa tekrar edildi. Ancak imam (a.) yine aynı cevabı verdi

B-İmam Hasan'ın (a.) Şahadetinden Sonra: Kufeliler, imam Hasan (a.) .şehit oluncaya kadar bir girişimde bulunmamışlardır

Ancak onun (a.) şehit olduğu haberini alır almaz imam Hüseyin'e (a.) bir mektup yazarak (başsağlığı dilekleri ile birlikte) kendilerine önderlik yapması ve .Muaviye aleyhine kıyam etmesi için Kufe'ye gelmesini istediler

İmam Hüseyin (a.) onlara Muaviye'nin ölümüne kadar sessiz kalmalarını, .evlerinde oturmalarını ve uygunsuz hareketlerde bulunmamalarını emretti

İmam Hüseyin (a.) ile Irak'lıların bağlantısı aynı dönemlerde çok ciddi ve çok sağlam idi. Hatta Medine valisi olan Mervan Bin Hakem bu konu hakkında ;Muaviye'ye bir mektup yazarak

halkın özellikle de Irak'lıların imam Hüseyin'in (a.) evine sık sık gidip geldiklerini ve görüşmelerde bulunduklarını bildirmiştir. Hatta Muaviye'ye, bu .konuda neler yapması gerektiğini de sormuştur

:C-Muaviye'nin Ölümünden Sonra

Kufeliler, Muaviye'nin ölümünü ve imam Hüseyin'in (a.) Yezit'e biat etmediğini öğrenince beklenen şey gerçekleşmiş oldu. İmam Hüseyin'i (a.) mektup yağmuruna tuttular. Kufe'ye gelmesi için acele etmesini istediler. :Binlerce mektuptan yalnızca birinin içeriği şöyledir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Müminlerin Emiri Ali'nin oğlu Hüseyin'e... Allah'a hamt ettikten ve sizi selamladıktan sonra... Bütün halk sizi .beklemektedir. Başka bir kimseyi de düşünmemektedirler

Öyleyse, Ey Allah Rasulü'nün oğlu! Acele et, acele et. Çünkü bahçeler yeşile bürünmüş, meyveler ermiş, bitkiler büyümüş ve ağaçlar yaprak açmıştır. Dolayısıyla ne zaman istersen bize doğru hareket et. Çünkü kendi hazır ve [donanımlı orduna katılmış olacaksın].[31

Dört ay içinde Kufe ve Basra'dan Mekke'ye binlerce mektup (bir rivayete göre on iki bin mektup) gönderilmiştir. İmam Hüseyin (a.) bu konuda Kufelilere :şöyle bir mektup yazıp göndermiştir

**Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Ali'nin oğlu Hüseyin'den
...müminlerin büyüklerine... Allah'a hamt ettikten ve sizi selamladıktan sonra
Hani Bin Hani ve Sait Bin Abdullah mektuplarınızı getirdiler. Bunlar sizin
gönderdiğiniz en son iki elçi idiler. Yazdığınız ve hatırlattığınız şeylerin
.tamamını anladım**

**Amacınızın ne olduğunu kavradım. "İmamımız yok, çabuk gel, belki Allah
.sizin vesilenizle bizi doğru yol ve hak üzerinde birleştirir." diye yazmışsınız**

**Ben; kardeşim, amcamın oğlu ve ailemin kendisine güven duyduğu bir
kişiyi sizin yanınıza gönderdim. Durumunuz ve görüşleriniz hakkında bana
.mektup yazmasını emrettim**

**Eğer o, siz büyüklerin ve akıl sahiplerinin görüşlerinin, elçilerinizin
;söyledikleri ve benim de mektuplarınızda okuduğum gibi olduğunu yazarsa**

**Allah'ın izniyle çok yakında yanınıza geleceğim. Canıma yemin ederim ki;
İmam, Allah'ın kitabına göre amel eden kişidir. Adalet ile davranan kişidir. Hak
ile ödüllendiren ve cezalandıran kişidir. Canını Allah yolunda vakfeden kişidir.
[Vesselam... [32**

Yezit, Müslim'in Kufe'de bulunduğunu ve imam Hüseyin'e (a.) biat ettiğini öğrenince, Basra hâkimi olan Ubeydullah Bin Ziyat'ı Kufe valiliğine atadı. Ubeydullah yüzü kapalı siyah bir elbise ile gizlice Kufe'ye girdi

Bütün gün şehir kalesinin kapısında imam Hüseyin'i (a.) bekleyen Kufeliler, Ubeydullah'ı görür görmez onun imam Hüseyin (a.) olduğunu sandılar. Tekbirler getirerek ve dualar ederek onu karşıladılar. Sürekli "Selam olsun sana ey Allah .Rasulü'nün oğlu! Şehrimize hoş geldin." diyorlardı

Böyle bir bekleyiş ve bu şekil bir karşılama, Kufelilerin imam Hüseyin'e

.yardım etmek için hazır bulunduklarının en güzel kanıtıdır

İmam Hüseyin'in (a.) elçisi Müslim ve halasının oğulları Benu Hubeyre-3
(Ebu Talip'in kızı ve imam Ali'nin (a.) kız kardeşi Ümmü Hani'nin torunları) onun,
.Kufelilerin hazır oldukları konusuna güvenmesini sağlamışlardı

İyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı, aynı zamanda da-4
dedesinin ümmetinin bozulmuş olan işlerini düzeltmeyi şer'i vazifesi olarak
.biliyordu. Bundan dolayı bu konular hakkında adım atması gerekiyordu

Mekke valisi ve Yezit'in memurları hac günlerinin kalabalığı arasında-5
.imamı (a.) öldürmeyi planlıyorlar ve haricilerin üzerine atmak istiyorlardı

Bu problemlerden kurtulmak ve arzu edilen işleri yapmak için güçlü bir
orduya ve müsait bir alt yapıya ihtiyaç vardı. Güçlü bir ordu ve müsait bir alt
.yapı da Irak'ta bulunmaktaydı

Sonuç olarak imam Hüseyin (a.) Irak'a doğru yola çıkmıştı. Yolculardan
sürekli Kufe hakkındaki haberleri soruşturuyordu. Yolculuk esnasında birçok
kişi (örneğin; kabilelerden, bedevilerden... olan kişiler gibi) makam, ekmek ve
.şöhret... elde etme arzusuyla ona katıldılar

Yolculuk esnasında, Hacir bölgesinden Kufe hakkındaki son haberleri
[öğrenmek için bir elçi daha gönderdi].[33]

Yezit, imam Hüseyin'in (a.) Irak'a doğru hareket ettiğini öğrenince Basra
hâkimi Ubeydullah Bin Ziyat'ı Kufe valiliğine atadı. Ubeydullah Bin Ziyat
zenginlerin altınları, hükümetin gücü ve saray âlimlerinin hilesi ile Müslim'in
[dostlarını onun etrafından dağıtmayı başardı].[34]

Müslim, Ubeydullah'ın Kufe'ye girdiğini haber alınca işi bir an evvel
bitirmek için birkaç dostu ile birlikte hükümet konağını bastı. Ancak hükümet
altınları ve dinlerini dünyalarına satanların hileleri yapacağını yaptı. Ve Müslim
.tek başına kaldı

Müslim, imam Hüseyin'in (a.) Mekke'den hareket ettiği Zilhicce Ayının
sekizinci günü kıyam etti ve bir sonraki gün yani; hicri altmış yılının Zilhicce
ayının dokuzuncu günü şehit oldu.[35] Irak'a doğru hareket halinde olan imam
.Hüseyin (a.) ise bu olaydan habersiz idi

Ubeydullah Bin Ziyat, Müslim'i öldürdükten ve Kufe'ye hâkim olduktan sonra, Hasin Bin Numeyre'yi dört bir kişilik bir ordu ile birlikte, Kufe tarafından Hicaz bölgesine yapılacak olan giriş çıkışları önlemek ve imama (a.) yardım etmek isteyen kişileri tutuklatmak için Kadisiye (Hicaz yolu başlangıcına) [bölgesine gönderdi].[36]

İmam Hüseyin'in (a.) Hacir bölgesinde görevlendirmiş olduğu Kays Bin [Müsehher, yakalanarak onun eline düştü].[37]

İmam Hüseyin (a.) Kufelilere, Zübale'den (Mekke ile Kufe yolu arasında bir yer, Vakise ve Salebiye arasında bulunmaktadır ki oradan Kufe'ye yaklaşık beş günde ulaşılmaktadır.)[38] başka bir mektup daha yazarak Abdullah Bin Yaktur ile birlikte gönderdi. Ancak o da yakalandı. Ve gönderilen elçilerden .hiçbir geri dönememiş oldu

İmam Hüseyin (a.) Zübale'de Müslim ve Hani'nin şahadetinden haberdar oldu. Ekmek ve şöhet için gelen kişiler imamdan ayrılarak gittiler. İmam (a.) .kendisiyle birlikte Hicazdan gelen kişilerle kalmış oldu

İmam (a.), Müslim'in şahadetini ve Kufelilerin dağıldığını öğrendikten sonra, Medine'ye geri dönmek ya da yolculuğa devam etmek konusunda dostlarından görüşlerini bildirmelerini istedi. Dostlarının bazıları ısrarla şöyle :söylediler

Sizin Kufe'de bulunmanız, Kufelilerin birleşmesine ve huzuruna neden [olacaktır. Sizin etkiniz ve itibarınız, Müslim'den daha fazladır].[39]

Sonuç olarak İmam Hüseyin (a.) yoluna devam etti. Fazla bir yol :almamışlardı ki, Hür Bin Yezit önlerini keserek şöyle dedi

Ben, sizi Yezit'e biat etmeniz için Ubeydullah'ın yanına götürmekle .görevlendirildim

:İmam Hüseyin (a.) şöyle buyurdu

Sizler, kendinize önderlik etmem için beni şehrinize davet etmiştiniz. Eğer .şimdi pişman olduysanız geri döneceğim

:Hür şöyle dedi

Benim, savaşmak için iznim yoktur. Ben sizi Kufe'ye götürmekle [görevlendirildim. Mektuplardan da haberim yoktur].[40]

İmam (a.) Kufelilerin anlaşmayı bozduklarını öğrendikten sonra Medine'ye geri dönme niyeti vardı.[41] Ancak Hür, imamı (a.) Yezit'e biat etmesi için .Kufe'ye Ubeydullah'ın yanına götürmek için ısrar ediyordu

Uzunca görüşmelerden sonra, Hür'ün önerisi üzere; imamın (a.), Kufe'ye ve Medine'ye doğru olmayan bir yere gitmesine karar verdiler. Elbette bu öneri, .Hür'ün Ubeydullah Bin Ziyat'tan yeni bir emir almasına kadar geçerli idi Bundan dolayı, imam Hüseyin (a.) yolunu sol tarafa (Kufe'nin batısına) [doğru çevirdi].[42]

İki ordu birlikte yan yana hareket ediyorlardı. Nihayet Ubeydullah'ın :mektubu Hür'e ulaştı. Mektupta şöyle yazmakta idi Yeni bir emrim ulaşınca kadar Hüseyin'e (a.) eziyet et. Onu yiyeceksiz [ve içeceksiz bir çöle götür].[43]

İmam Hüseyin (a.) hareket etmek istiyordu. Ancak Hür engel oluyordu. Nihayet hicri altmış bir yılının Muharrem ayının ikinci günü Kerbela çölüne çadır [kurdular].[44]

Anlaşmalarını bozan, dinlerini başkalarının dünyası için satan ve Müslim'i yalnız bırakan Kufeliler, şimdi de Allah Rasulü'nün (s.a.a.) torununu öldürmek .için gruplar halinde Kerbela'ya akın ediyorlardı

Ömer Bin Sad, hicri altmış yılının Muharrem ayının üçüncü günü dört bir asker ile birlikte Kerbela'ya geldi. Ubeydullah Bin Ziyat sürekli asker birlikleri gönderiyordu. Nihayet Muharrem ayının altıncı günü Ubeydullah'ın Kerbela'daki .askerlerinin sayısı yirmi bin kişiye ulaştı. Bu sayı sürekli artıyor idi

Hicri altmış yılının Muharrem ayının yedinci gününde Allah Rasulü'nün (a.) .çocuklarına suyunu kapattılar

İmam Hüseyin (a.) Ömer Bin Sad ile yaptığı birkaç toplantı ve söyleşiden sonra, Ömer Bin Sad, İbni Ziyat'a barış yapılması konusunda bir mektup yazdı. .Olayın barışla sonuçlanmasına çok az kalmıştı

Ancak Şimr Bin Zilcuşen'in çıkardığı fitne etkili oldu. Dolayısıyla Ubeydullah Bin Ziyat, işin bitirilmesini veya teslim alınmasını ya da .savaşılmasını emretti

Şimr iki mektup taşımakta idi. Mektuplardan biri; Ömer Bin Sad'a işi

bitirmesi için idi. Öteki de Şimr'in komutanlığa atıldığı ve Ömer Bin Sad'ın [öldürülmesi konusunda idi].[45]

Sonuç olarak, Ömer Bin Sad'ın ordusu, hicri altmış bir yılının Muharrem .ayının dokuzuncu gününün ikindi vaktinde savaşımaya hazırlandı

Ancak imam Hüseyin (a.) bir gece mühlet verilmesini istedi. Onlar da kabul ettiler. İmam Hüseyin Aşure (onuncu) gecesi dostlarına bir kez daha biat'i :kaldırdığını ilan etti. Sonra şöyle buyurdu

Bu kavim beni istemektedir. Sizinle bir işleri yoktur. Dolayısıyla isteyen .kendi yoluna gidebilir

Az sayıda bir grup imamın ordusundan ayrılıp gitti. Samimi dostlar imamın [yanında kaldılar. O geceyi Rablerine dua ederek ve ibadet ederek geçirdiler].[46]

İmam Hüseyin (a.) çadırları birbirlerine yaklaştırmalarını ve etraflarına da hendek kazmalarını emretti. Düşmanla tek taraflı savaşmak için hendeğin [içerisine ateş yaktilar].[47]

Haram mal ile etlerini ve kemiklerini besleyen ve dinlerini başkalarının dünyasına satan Kufeliler, hicri altmış bir yılının Muharrem ayının onuncu .gününün sabahı, piyade ve atlı birlikleriyle savaşımaya hazırlandılar

İmam Hüseyin (a.) onlara elçiler göndererek yolunu, yöntemini, babasını ve dedesini (s.a.a.) tanıttı. Ancak onlar yine de vazgeçemediler. Belki doğru yola gelirler diye, kendisi savaş meydanına giderek Kufelilere Allah Rasulü'nü .(s.a.a.), Fatıma Zehra'yı (s.) ve imam Ali'yi (a.) hatırlattı

İmam Hüseyin (a.) kendisini peygamber efendimizin (s.a.a.) oğlu olarak tanıttı. Bu konunun üzerinde ısrarla vurgu yaptı. Ancak Kufelilerin kalplerinde [hiçbir etki yapmadı].[48]

İmam Hüseyin'in (a.) sesi yükselmeye başlayınca; Ömer Bin Sad, imamın (a.) sözlerinin kara ve taş kalpli Kufelilerin üzerinde etkili olmasından korktuğu için savaş davullarını çalmalarını, zillerine vurmalarını, borazanlarını öttürmelerini ve gürültü çıkarmalarını emretti. Böylece imam'ın hak sözlerini .hiçbir kimsenin duymamasını sağlamak istedi

Nihayet savaş başladı. İmamın (a.) dostları peş peşe bedenlerini kana boyayarak Allah'a kavuştular. Çocuklar, kardeşler, kardeş çocukları ve amca

çocuklarının hepsi onun gözlerinin önünde paramparça oldular. Öğle olmuştu. İmam tek başına kanlı bedeniyle savaş meydanında feryat ederek şöyle
:diyordu

[Bize yardım edecek hiçbir kimse yok mu?][49]

.Bu feryat birkaç defa tekrar edildiyse de hiçbir cevap alınamadı

Nihayet Kufeliler, kalbini anlaşıma bozarak yordular. Kardeşini öldürerek belini kırdılar. Kalbini zulüm okuyla parçaladılar. Başını sitem kılıcıyla kestiler. Sonunda da altın almak için Ubeydullah Bin Ziyat'ın yanına götürdüler. (Allah
(.onların azaplarını sürekli artırsın

.Ey kalp yan. Ey göz ağla. Ey sine ah çek

...Ancak Hüseyin'in ölümüne değil. Onun yalnızlığına

...Parçalanmış bedenine değil. Kırık kalbine

İmam Hüseyin'in (a.) şahadetinden sonra Kufeliler aç kurtlar gibi onun kanlı bedeninin üzerine at sürdüler. Ailesine saldırdılar. Çadırlarını yaktılar. Kadınlarının süslerini ve altınlarını yağmaladılar. Nihayet onları Kufe'ye oradan
.da Şam'a esir olarak götürdüler

İmam Hüseyin (a.) şehit olduğu zaman yaklaşık olarak elli yedi yaşında idi.

(56 yaş 5 ay 6 günlük idi.) Başka bir rivayete göre ise elli sekiz yaşında idi.

...Makamı yüce olsun. Yolu nurlu olsun. Düşmanları azap içinde olsun. Âmin

Yazar: Muhammet ALLAH EKBERİ

Çevirmen: Mahmut ACAR

Dipnotlar

Tarihi Yakubi: C.2,S.113 ve Tarihi Taberi: C.2,S.442 [1]

El-İhtisas: S.184 ve El-İmame Ves Siyase: C.1,S.29–33 ve Şerhi Nehcul Belağa: İbni Ebil [2]
Hadid, C.6,S.66–67, C.12,S.14

Usul-i Kâfî: Tercümei Farsi, C.4,S.355 ve Alamul Veri: S.152 ve Ensabul Eşraf: C.2,S.30 [3]

Tarihi Medine: C.3,S.799 ve Emali Tusi: S.703 ve Yenabiul Mevedde: C.2,S.42 ve İbni Asakir [4]

El-Futuh: Tercümei Farsi, S.617 ve El-Ahbarit Tuval: S.182 ve Peykari Sıffın: S.340 [5]

Ensabul Eşraf: C.3,S.362 [6]

Bir önceki kaynak: C.3,S.364 [7]

Tarihi Yakubi: C.2,S.228 [8]

Tarihi Yakubi: C.3,S.228 ve İrşadi Müfit: C.2,S.32 ve Ensabul Eşraf: C.3,S.366 [9]

Ensabul Eşraf: C.3,S.367 [10]

Ensabul Eşraf: C.3,S.368 ve Tarihi Yakubi: C.2,S.238 ve İrşadi Müfit: C.2,S.32 [11]

Ensabul Eşraf: C.3,S.368 ve Tarihi Taberi: C.4,S.250 [12]

Bir önceki kaynak: C.3,S.368 ve İrşadi Müfit: C.2,S.34 [13]

İrşadi Müfit: C.2,S.33 [14]

Bir önceki kaynak: C.2,S.33 ve Tarihi Taberi: C.4,S.251 [15]

.Bir önceki kaynak [16]

Letaiful Maarif: Tercümei Farsi, S.123 [17]

İrşadi Müfit: C.2,S.33 [18]

Ensabul Eşraf: C.3,S.371 [19]

Luhuf: S.101 [20]

Alamul Veri: S.204 ve El-Mecdi Fi İnsabit Talibin: 11–18 ve Ensabul Eşraf: Tashihi [21]

Mahmudi, C.2,S.414

Ensabul Eşraf: C.3,S.370 ve Alamul Veri: C.1,S.436 [22]

Ensabul Eşraf: C.3,S.378 ve Mekatilut Talibin: S.110 [23]

İrşadi Müfit: C.2,S.70 [24]

İrşadi Müfit: C.2,S.67 ve Alamul Veri Bi Alamul Hüda: C.1,S.445 [25]

Ensabul Eşraf: C.3,S.371 ve İrşadi Müfit: C.3,S.66 [26]

Ensabul Eşraf: C.3,S.375 [27]

Bir önceki kaynak: C.3,S.374–375 [28]

Menakıbı Al-i Ebi Talip: C.4,S.96–97 [29]

Tarihi Taberi: C.4,S.289 [30]

Ensabul Eşraf: C.3,S.370 ve İrşadi Müfit: C.2,S.38 ve Luhuf: S.24 [31]

Ensabul Eşraf: C.3,S.370 ve Luhuf: S.102–109 ve Makteli Ebi Mahnef: (Tashihi Ğaffari) [32]
S.16

Ensabul Eşraf: C.3,S.378 [33]

İrşadi Müfit: C.2,S.53–54 [34]

İrşadi Müfit: C.2,S.66 ve Ensabul Eşraf: C.3,S.371 [35]

Ensabul Eşraf: C.3,S.377–378 [36]

Bir önceki kaynak: C.3,S.378 [37]

Rihleti İbin Cübeyr: S.252–256 [38]

Tarihi Taberi: C.4,S.300 [39]

Bir önceki kaynak: C.2,S.303 [40]

Bir önceki kaynak: C.2,S.304 [41]

Ensabul Eşraf: C.3,S.381 ve Luhuf: S.137 [42]

Ensabul Eşraf: C.3,S.385 [43]

Bir önceki kaynak: C.3,S.385 ve Luhuf: S.139 [44]

Alamul Veri Bialamul Hüda: S.232–233 [45]

İrşadi Müfit: C.2,S.91–92 [46]

Bir önceki kaynak: C.2,S.94 [47]

Bin önceki kaynak: C.2,S.97–98 [48]

Makteli Ebi Mahnef: Neşri Razi, S.124 [49]